

Wydanie specjalne, listopad 2016, Rok Szkolny 2016/2017

WYDANIE SPECJALNE

SPIS TREŚCI

Od redakcji	3
Metro 2034	4
Dziewczyna z pociągu	5
Zabić drozda	6
Harry Potter	7
Wiedźmin	9
Otwórz oczy	11
Sklepik z marzeniami	12
Władca Pierścieni – Drużyna Pierścienia	13
Złodziejka książek	14
Zew Cthulhu	16
11 pierścieni	17
Pamiętnik znaleziony w wannie	28
Pamiętnik	19
Kropki	21
Stowarzyszenie umarłych poetów	22
Trzeci klucz	23
Ojciec chrzestny	24
Służące	26
Nowy wspaniały świat	27
Wilk z Wall Street	29
Źródła grafiki	31

OD REDAKCJI

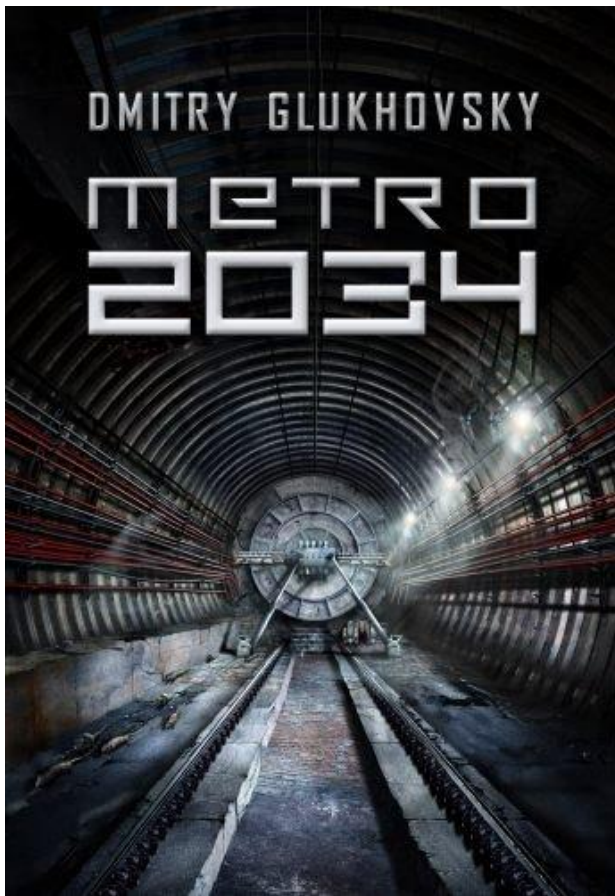
Drodzy Czytelnicy!

Niezmiernie miło jest mi powitać Was ponownie na łamach naszej szkolnej gazetki. W swoich rękach trzymacie wydanie specjalnie "A Capito", które wspólnymi siłami stworzyła dla Was klasa IIID. Złożone jest one wyłącznie z recenzji książek, które zostały ostatnio zakupione przez szkolną bibliotekę i tylko czekają aby po nie sięgnąć. W tym numerze przybliżamy Wam dwadzieścia z nich jako krótkie recenzje, które, po zachęceniu do przeczytania, wypożyczycie, sprawiając tym niesamowitą radość naszej szkolnej bibliotekarce Pani Małgorzacie Zamorskiej-Hyle. Ich kolejność zamieszczona na łamach czasopisma odpowiada kolejności numerów w dzienniku uczniów klasy IIID - unikamy w ten sposób niepotrzebnego faworyzowania tytułów pośród takiego morza różnorodności tematyki dzieł. Myślę, że każdy z Was znajdzie tu pozycję odpowiadającą Waszym preferencjom i zainteresowaniom - zgromadzona na naszych łamach konstelacja jest naprawdę ciekawa. Życzę miłych wrażeń z lektury - gazetki oraz książek!

Redaktor Naczelny Wydania Specjalnego A Capito

Adam Parol, IIID

METRO 2034

„Metro 2034” jest powieścią science-fiction autorstwa Dmitriy Glukhovsky-ego, rosyjskiego pisarza. Książka została wydana w 2009 roku i jest ona drugą częścią słynnej na cały świat trylogii *Metra*.

Książka przedstawia nam historię rok po zajściach w „Metrze 2033”, a motywem przewodnim fabuły jest tajemnica nowej choroby, która atakuje mieszkańców postapokaliptycznego rosyjskiego metra. Główny

bohater tej części - Homer, wraz z Hunterem, który tajemniczo zniknął w pierwszej części trylogii wybierają się w podróż by odnaleźć prawdę i zlikwidować źródło zarazy, pomaga im w tym uratowana przez Huntera Sasza, która zakochuje się w stalkerze.

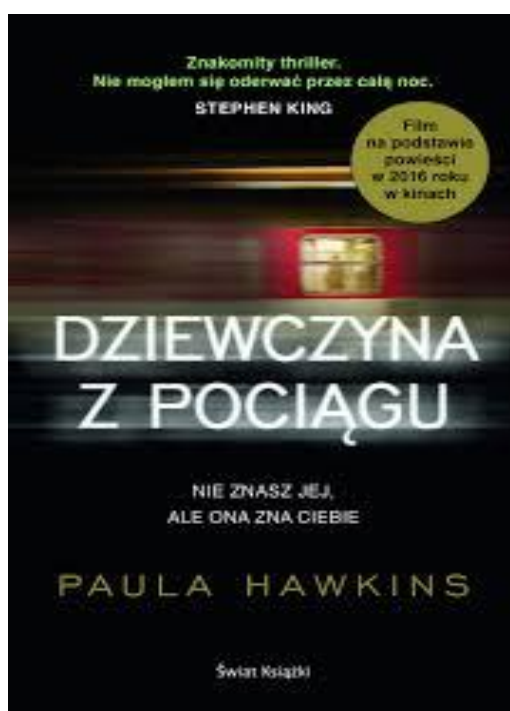
Mimo, że „Metro 2034” jest uważane przez wielu jako najgorszą część trylogii nie oznacza, że jest ona nieinteresującą powieścią, wręcz przeciwnie. Głównym zarzutem wobec powieści jest ewidentne przedłużanie fabuły na siłę, tylko po to, żeby umieścić w niej więcej wątków dotyczących wielu problemów egzystencjalnych i światopoglądowych, co z kolei zwiększa atrakcyjność książki. Druga część *Metra*, mimo że można ją uznać jako najgorszą z najlepszych zawiera wiele przemyśleń i prawd o otaczającym nas świecie. Jest to z pewnością książka, w której każdy czytelnik znajdzie coś dla siebie,

jako powieść wielopłaszczyznowa kusi czytelnika by czytał ją dalej i zmusza go do refleksji.

Serdecznie polecam „Metro 2034” jak i całą trylogię *Metra*, gdyż można śmiało ją określić jako dzieło wybitne.

Bartłomiej Cytla, IIID

DZIEWCZYNA Z POCIĄGU

Jeden z największych autorytetów wśród pisarzy literatury grozy, Stephen King wyznał na Twitterze, że przeczytał najnowszą powieść Pauli Hawkins pt. "Dziewczyna z pociągu". Wyobrażacie to sobie? Ja nie bardzo i dlatego z zapałem wzięłam się do lektury.

Każdego dnia Rachel pokonuje pociągiem tę samą trasę, z przedmieścia do centrum Londynu. W jednym punkcie skład zatrzymuje się na dłużej i kobieta ma szansę obserwować okolicznych mieszkańców. Jej szczególną uwagę zwraca młoda para, która wydaje się być wzorem prawdziwej i wiecznej miłości. Nie mogąc się pozbierać po rozwodzie, Rachel wyobraża sobie codzienne życie tej dwójki, coraz bardziej ich idealizując. Pewnego dnia jednak piękna wizja pryska jak bańka mydlana, a Rachel musi podjąć decyzję, czy przestać być tylko dziewczyną z pociągu i pomóc nieznanym?

Paulina Dymka, IIID

ZABIĆ DROZDA

Zabić drozda to jedna z najpopularniejszych, najczęściej czytanych, ocenianych i omawianych książek współczesnej literatury. Akcja powieści toczy się w latach 30. XX wieku, w fikcyjnym amerykańskim miasteczku Maycomb, gdzie mieszka rodzina Finchów. Atticus Finch jest adwokatem, który samotnie wychowuje dwójkę dzieci. Rodzina Finchów wiezie spokojny żywot i radzi sobie, mimo czasów Wielkiego Kryzysu, którego

skutki są odczuwalne w małym prowincjonalnym Maycomb. Społeczeństwo murzyńskie nie może liczyć na taki spokój. Pewnego razu Atticusowi zostaje przyznana sprawa obrony Toma Robinsona, Afroamerykanina, który został oskarżony o zgwałcenie białej dziewczyny - córki Boba Ewella, największej szumowiny w mieście. Wszystko wskazuje na to, że czarnoskóry Tom jest niewinny i padł ofiarą prześladowań rasowych. Jednakże biała społeczność Maycomb woli wierzyć kłamstwom dziewczyny i jej plugawego ojca. Atticus jest człowiekiem prawym i uczciwym, dlatego decyduje się podjąć wyzwanie i walczyć w imię sprawiedliwości. Książka Harper Lee jest pełnym refleksji obrazem amerykańskiej prowincji lat 30. XX wieku. Obrazem przedstawiającym szalejącą ksenofobię i niesprawiedliwość społeczną w kraju, który słynie z otwartości i tolerancji. Historia ukazuje iż nawet mimo niewielkich szans na zwycięstwo nie należy się poddawać oraz zachęca do walki z niesprawiedliwością i nierównościami społecznymi.

HARRY POTTER

Któż by kiedykolwiek pomyślał, że jakiś mały rozczochrany okularnik, w dodatku z blizną na czole, zdoła rozkochać w sobie miliony czytelników. Harry Potter, chłopiec w przydużych ubraniach, okrągłych okularach i z czarną czupryną, przykrywającą bliznę w kształcie błyskawicy na czole, za siedem lat swoich przygód i dziesięć lat wydawania książek zyskał miłość niezliczonych fanów i stał się niemal symbolem całego pokolenia.

Chłopiec, który przeżył... Wybraniec, mający pokonać samo zło. Znajoma historia, prawda? Takich bohaterów jest mnóstwo i wiele z nich pojawiło się jeszcze przed Potterem. Dlaczego więc właśnie Harry wyróżnia się spośród innych?

Harry Potter to nie jest typowy "superbohater". Kiedy go poznajemy, ma zaledwie jedenaście lat i mieszka w komórce pod schodami w domu nienawidzących go cioci i wuja. Jest samotny i nieszczęśliwy, a wszystko pogarsza fakt, że nie ma ani jednego przyjaciela, bo wszyscy boją się jego wrednego kuzyna. Taki stan rzeczy trwa aż do chwili, gdy drzwi domu Dursleyów nie wyłamuje olbrzym. No, właściwie, pół-olbrzym, z małym różowym parasolem w ręku. I czego dowiaduje się od niego Harry? Że jest czarodziejem!

Tak o to Harry trafia do magicznego świata, gdzie każdy zna jego imię, poznaje swoich najlepszych przyjaciół i znajduje swój prawdziwy dom.

Tutaj zaczyna się przygoda, która trwała całe siedem lat. Przygoda pełna magii i nietypowych dla "wybrańca" uczuć: smutku i rozczarowań, ale też śmiechu i szczęścia. Na swojej drodze spotyka wiele nieszablonowych postaci, włączając w to już wspomnianego pół-olbrzyma; wspaniałego dyrektora szkoły, który dosłownie przeszywa ucznia spojrzeniem swoich niebieskich oczu; wiecznie rozrabiających bliźniaków oraz złośliwego profesora eliksirów.

Czytelnicy nie towarzyszą Harry'emu tylko przez krótki okres czasu. Są z nim od samego początku i aż do samego końca. Razem z nim jadą Hogwarts Expressem do Szkoły Magii i Czarodziejstwa, wybierają się do czarodziejskiej wioski Hogsmeade, a także przeżywają mnóstwo niebezpiecznych momentów i dowiadują się prawdy o śmierci jego rodziców.

A przecież w książce ważny jest nie tylko Harry. Każda z postaci drugoplanowych zasługuje na chwilę uwagi. W "Harrym Potterze" nie da się znaleźć żadnej szablonowej postaci. W książkach czytelnicy mogą poznać już wspomnianego pół-olbrzyma, który ma słabość do różnych niebezpiecznych stworzeń; wspaniałego dyrektora szkoły, czyje niebieskie oczy dosłownie przeszywają ucznia swoim spojrzeniem; wiecznie rozrabiających bliźniaków oraz złośliwego profesora eliksirów.

Każdy z bohaterów ma swój własny wyjątkowy charakter, czasem przyjemny, a czasem nie, ani trochę nie wyidealizowany wygląd i nawet swoje powiedzonka. Wszystko to czyni postacie żywymi i dlatego tak bardzo chce się wierzyć w ten cudowny magiczny świat.

"Harry Potter" jest to powieść o małym wystraszonego chłopcu, który mieszka w sercu każdego. I każdy dojrzeva z nim, śmieje się, płacze, kocha i cierpi. I wszyscy odnajdują swój dom w świecie, który nie istnieje i razem z Harrym wracają do niego w chwilach smutku i wątplenia.

WIEDŹMIN

Myślę, że „Wiedźmina” Andrzeja Sapkowskiego nikomu przedstawiać nie trzeba.

Jest to niewątpliwie najpopularniejsza polska postać literatury fantasy, jeżeli nie literatury w ogóle, o której opowiadają dwa zbiory opowiadań oraz pięciotomowa saga. Na jej podstawie nakręcono film,

stworzono grę komputerową i fabularną. Zapewne żaden współczesny polski pisarz nie odniósł takiego sukcesu jak Sapkowski. Na czym polega sukces jego książek? Cóż, zapewne na tym, iż są po prostu świetne.

Książki wiedźmińskie co prawda stanowią siedem oddzielnych tomów, jednak najlepiej jest je rozpatrywać razem, jako jedno wielkie dzieło. Wtedy dopiero otrzymamy kompletny obraz książek, w które zaczytują się już nie tylko miliony Polaków, ale także Anglików, Niemców, Francuzów, Hiszpan, Czechów, Słowaków i Litwinów, bowiem na takie języki zostały już przetłumaczone książki Andrzeja Sapkowskiego.

Pierwsze opowiadanie o wiedźminie zostało opublikowane w czasopiśmie „Fantastyka” w 1986 roku. Zostało one ciepło przyjęte przez czytelników, co stało się siłą napędową do powstawania kolejnych opowiadań. Wkrótce zostały one zebrane w dwa tomy, a

Sapkowski rozpoczął pracę nad „Krwcią Elfów”, pierwszym tomem Sagi o Wiedźminie...

W książkach Sapkowskiego znajdujemy wspaniale wykreowany świat fantasy, może nie tak epicki jak we „Władcy Pierścieni”, za to o wiele bardziej wyrazisty i pełnokrwisty. Elfy są nie tylko dumne i piękne, ale i wredne, krasnoludy co prawda wojownicze, ale wulgarne poza wbrew wszelkiej przyzwoitości, a ludzie... Cóż, ludzie są zapewne najbardziej perfidną rasą ze wszystkich.

Najważniejszą zaletą twórczości Sapkowskiego są walory językowe. Podczas lektury nieraz nie można się wprost nadziwić, że absolwent studiów ekonomicznych tak świetnie włada językiem polskim. Świetna narracja, stylizacja, inteligentne dialogi, to wszystko sprawia, iż nawet poloniści chwalą prozę Sapkowskiego.

Natomiast miliony fanów cenią tę twórczość za nieprzeciętny i powalający nieraz humor. I to humor inteligentny, choć czasem nieco trywialny. Jednak, wulgarność i wulgaryzmy są w literaturze dozwolone, o ile ich użycie jest uzasadnione.. Znam autorów, szczególnie fantasy, u których wulgarność staje się swoistą sztuką dla sztuki. Inaczej jest u Sapkowskiego, wszelkie pojawiające się u niego kolokwializmy mają swe uzasadnienie i miejsce, służą do budowy atmosfery i sylwetki pojawiających się bohaterów.

A właśnie kreacja bohaterów jest następną wielką zaletą prozy Sapkowskiego. Postacie przewijające się na kartach jego książek są prawdziwie pełnokrwiste, interesujące i wyraziste. Zarówno dumny, nie całkiem pozbawiony uczuć wiedźmin, płowowłosa Ciri, Yennefer pachnąca bzem i agrestem, jowialny krasnolud Jarpen Zigrin,

całodobowy wampir Regis czy wreszcie trubadur Jaskier - barwny awanturnik.

Bohaterowie, humor, wielowątkowa i zajmująca akcja, te czynniki składają się na niewątpliwie zasłużony sukces „Wiedźmina”. Tak jak Sapkowski czerpie w swych powieściach z dorobku Sienkiewicza, tak teraz wielu młodych twórców wzoruje się na Sapkowskim, który stworzył już nie powieść dla młodzieży, ale literaturę najwyższej klasy. Kto czytał, na pewno przyzna mi rację, kto nie czytał, ten koniecznie musi to zrobić.

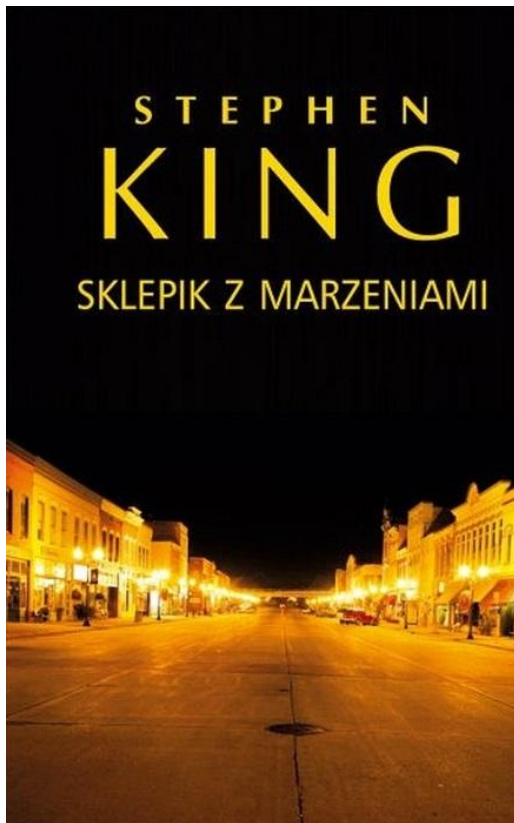
Aleksandra Kellas, III D

OTWÓRZ OCZY

Nail Gaiman - angielski pisarz o niezwyklej wyobraźni, mistrz wszelkiej fantastyki, z naciskiem na *urban fantasy* i realizm magiczny, bajarz. Zdobywca ponad 30 nagród z dziedziny literatury i filmu. Bardzo poczytny, szybko stał się jednym z najpopularniejszych scenarzystów komiksu, a obecnie pisarzem bestsellerowych powieści i zbiorów opowiadań. Dzieła jego, prześiknięte specyficzną lekkością formy, czarnym humorem i, chciałoby się rzec, magią, pozostawiają po sobie ogromne wrażenie i niedosyt. Ostrzegam, kto raz ich spróbuje już zawsze będzie miał ochotę na więcej. Skąd bierze się ich wyjątkowość? Gaiman nie "przenosi" nas do swojego wymagowanego świata a wręcz odwrotnie. Odnosimy wrażenie, że wszystkie z pozoru nierealne rzeczy czają się tuż za rogiem, po sąsiedzku, a każda przeciętna osoba może doświadczyć cudów. Po lekturze takiej książki człowiek otwiera oczy i myśli "Teraz czas na mnie". I wtedy zazwyczaj zaczyna działać się magia.

Sara Kędzierska, III D

SKLEPIK Z MARZENIAMI

"Sklepik z marzeniami" to jedno z licznych "dzieci" niekwestionowanego mistrza horroru i grozy Stephena Kinga. Z całą pewnością jest to dziecko udane, z którego rodzic może być dumny i w pełni zadowolony.

Akcja utworu rozgrywa się w małym, sennym miasteczku Castle Rock, którego pomysłodawcą, twórcą i architektem jest nie kto inny jak tylko sam autor. S.K. niespiesznie, w charakterystyczny dla siebie sposób opisuje życie mieszkańców Castle

Rock. Powoli relacjonuje wydarzenia, odpowiednie przy tym dawkując niezbędne dla fabuły szczegóły. Czytelnik stopniowo poznaje bohaterów, którzy towarzyszą mu następnie przez kilkaset stron lektury. Dowiaduje się on o ich troskach i problemach dnia codziennego. Tytułowy, otwarty przez nowo-przybyłego do miasta, tajemniczego jegomościa, sklepik z marzeniami to intrygujące, niespotykane a także niebezpieczne miejsce, pełne różnorodnych osobliwości. Sprzedawca - pan Gaunt doskonale odgaduje gusta swoich klientów, celnie trafia w ich upodobania proponując przy tym atrakcyjne ceny. Z pozoru niewinne zakupy okazują się dla miasteczka prawdziwym przekleństwem. Walutą jaką płaci się w sklepiku z marzeniami są bowiem nie tylko pieniądze, które tak naprawdę odgrywają drugorzędną rolę, ale również figle splecione sąsiadom. To co na początku wydaje się tylko nieszkodliwymi żartami szybko

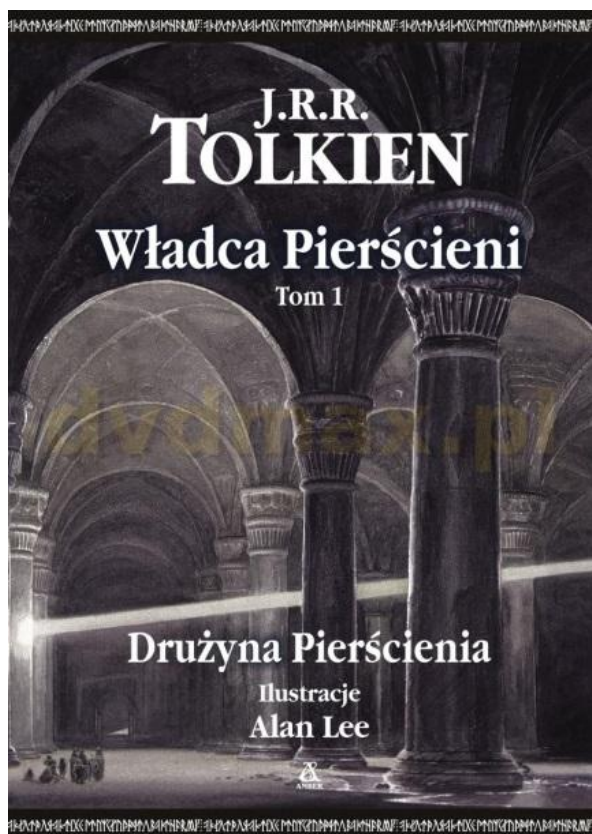
wymyka się spod kontroli i przeradza w coś naprawdę niebezpiecznego. S.K w przerażający sposób pokazuje do czego może być skłonny człowiek aby tylko móc zdobyć, a później zatrzymać upragniony przedmiot.

Gdzieś mniej, więcej w połowie utworu akcja zdecydowanie przyspiesza aby w finałowej fazie wybuchnąć ze zdwojoną siłą. Czytelnik ma szansę poznać straszliwy efekt bytności Pana Gaunta w Castle Rock, a także prawdziwą, demoniczną naturę bohatera.

Książkę polecam wszystkim wielbicielom króla horroru, a także tym którzy dopiero planują rozpocząć przygodę z jego twórczością.

Wioletta Kopeć, IIID

WŁADCA PIERŚCIENI – DRUŻYNA PIERŚCIENIA

Pierwsza część trylogii „Władca Pierścieni - Drużyna Pierścienia” została stworzona przez John Ronald Reuel Tolkiena, wybitnego angielskiego pisarza i wydana jako część całej trylogii w 1954r.

Książka ta nie tylko pokazuje dobre i złe cechy serc, ale także ma typowe przesłanie: "nawet najmniejsza jednostka może zmienić los ogółu" Co jest dość górnołotne ale i diabelnie ludzkie. Chcemy wierzyć w to, że jeśli

będziemy starać się ze wszystkich sił pokonamy każdą przeszkodę na naszej drodze. Ale, ale dla tych, którzy nie czytali lub po prostu nie słyszeli o tej pozycji (choć wątpię czy istnieją takie osoby) jest to prawdziwa książka fantasy, w której mamy przedstawione losy Drużyny Pierścienia składającej się z elfa, krasnoluda, dwójki ludzi, czarodzieja oraz 4 hobbitów, które królują w tej książce i to właśnie na jednym z nich Frodo spoczywa największy ciężar - musi zniszczyć pierścień - cisnąc go w Ogień Mordoru i powstrzymać siły zła. A ścieżka ta należy do najbardziej niebezpiecznych w Śródziemiu.

W książce wszystko łącznie z językiem zostało stworzone przez Tolkiena. I choćby za to należą mu się brawa. J.R.R Tolkien pisząc ją wykazał się ogromnym talentem pisarskim, lingwistycznym, oraz fantazją. Wszystko to sprawia, że książkę czyta się bardzo przyjemnie i nie można się od niej oderwać. Uważam, że jest godna polecenia i każdy powinien kiedyś się z nią spotkać.

Dominik Krajnik, III D

ZŁODZIEJKA KSIĄŻEK

Markus Zusak przedstawia w niesamowity sposób historię małej dziewczynki, która... kradnie książki. Hitlerowskie Niemcy. Życie ośmioletniej Liesel zostaje wywrócone do góry nogami podczas jednej podróży pociągiem. Wtedy to, zupełnym przypadkiem, Liesel „kradnie” pierwszą książkę. „Podręcznik grabarza” będzie pierwszą książką, która jak się później okaże, wiele zmieni w życiu dziewczynki. Później pojawiają się kolejne książki, a z nimi kłopoty, ale też wiele radości.

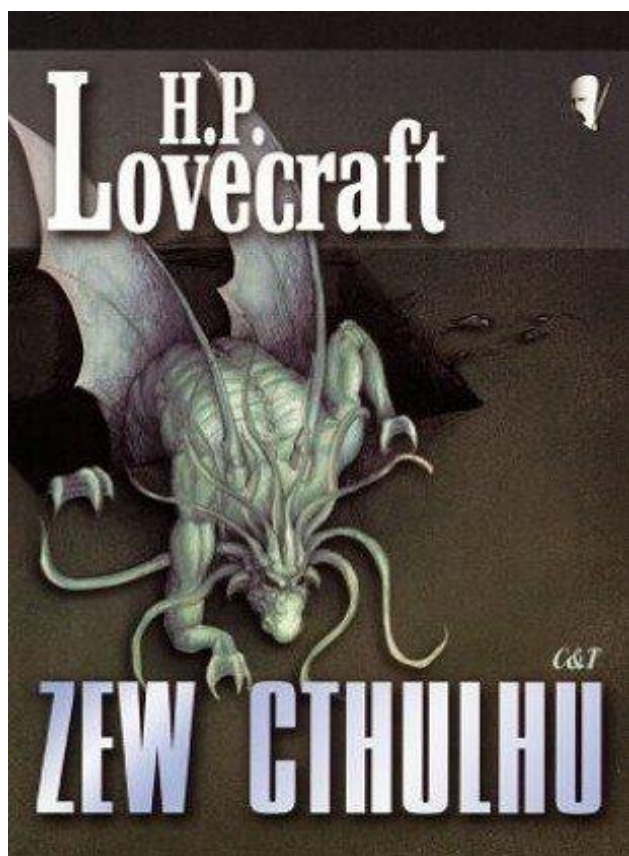
Autor nie szczędzi nam gorzkich obrazów, jak na przykład Żydów maszerujących w pochodach przez Molching do obozu w Dachau. Mówi o Europie ogarniętej wojną w sposób przerażający, nie omijając żadnego szczegółu. Pokazuje okrucieństwo niemieckich żołnierzy, wrogość zwykłych ludzi do Hitlera, którzy muszą cierpieć głód i biedę. Obok tych obrazów pokazuje toczące się życie w małym miasteczku Molching, na którego ulicach dzieci grają w piłkę i niechętnie chodzą do szkoły, wśród nich jest Liesel - główna bohaterka książki.

Książka nie jest lekka, ale inna. Podobał mi się język Zusaka - nietypowe metafory, zaskakujące porównania, personifikacja uczuć. Myślę również, że pisarz dając książce tak niezwykłego narratora, jakim jest sama Śmierć, stara się przyzwyczaić ludzi do faktu umierania. Na swój sposób oswaja nas z perspektywą śmierci, ukazując ją, jako osobę, która na swój sposób współczuje Liesel. Przerzucając karty powieści ma się paradoksalne wrażenie, że w świecie otaczającym bohaterkę, panuje spokój – nawet podczas nalotów, kiedy Liesel ukrywa się w piwnicy. Ta cisza jest jednak zwodnicza – naloty, które omijają Himmelstrasse, są jak cisza przed burzą. W tamtych czasach wojna każdego musiała osiągnąć bezpośrednio.

„Złodziejka książek” to wspaniała powieść poruszająca dość trudną tematykę, ale w oryginalny i przystępny sposób. Jej lektura to czysta przyjemność. Jest publikacją do głębi przejmującą, niepozwalającą przejść obojętnie wobec faktu każdej jednostkowej śmierci. Polecam książkę gorąco, ponieważ rzadko kiedy możemy przeczytać tak niezwykłą, a zarazem poruszającą opowieść o przyjaźni, wojnie i cierpieniu opowiadaną przez samą... Śmierć.

Julia Krasnoborska, III D

ZEW CTHULHU

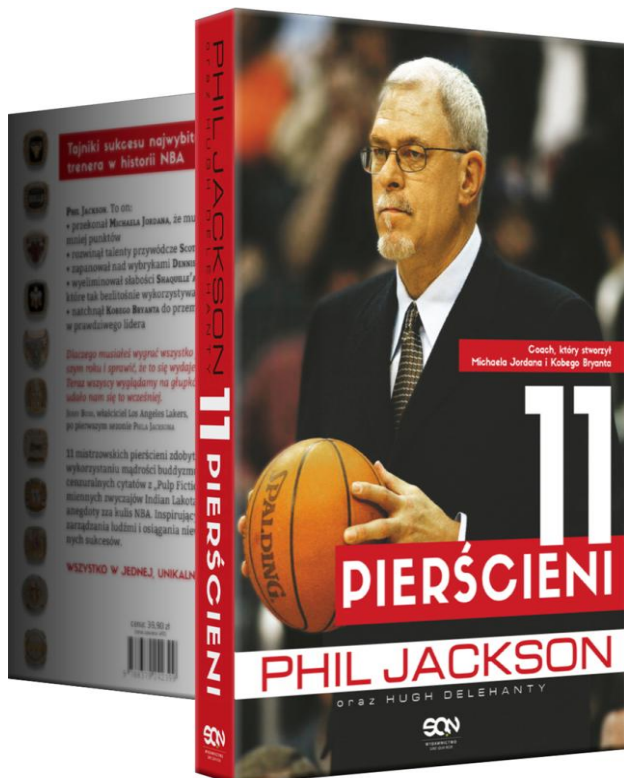

"Zew Cthulhu" jest opowiadaniem grozy autorstwa H.P. Lovecrafta, napisanym w latach 20 ubiegłego wieku. Opisana historia to połączenie horroru i fantastyki, a narracja prowadzona jest w bardzo opisowym stylu, który ułatwia wyobrażenie sobie świata przedstawionego jako mroczny, zimny i śliski. Zniechęcać może stosunkowo archaiczny styl pisania Lovecrafta, lecz po pierwszych stronach można się do niego przyzwyczaić i przez

resztę lektury cieszyć się klimatem opowiadania, współtworzonym przez specyficzny styl. Lektura ta jest szczególnie godna polecenia na jesienne i zimowe, tajemnicze wieczory.

Konrad Nowosadko, III D

11 PIERŚCIENI

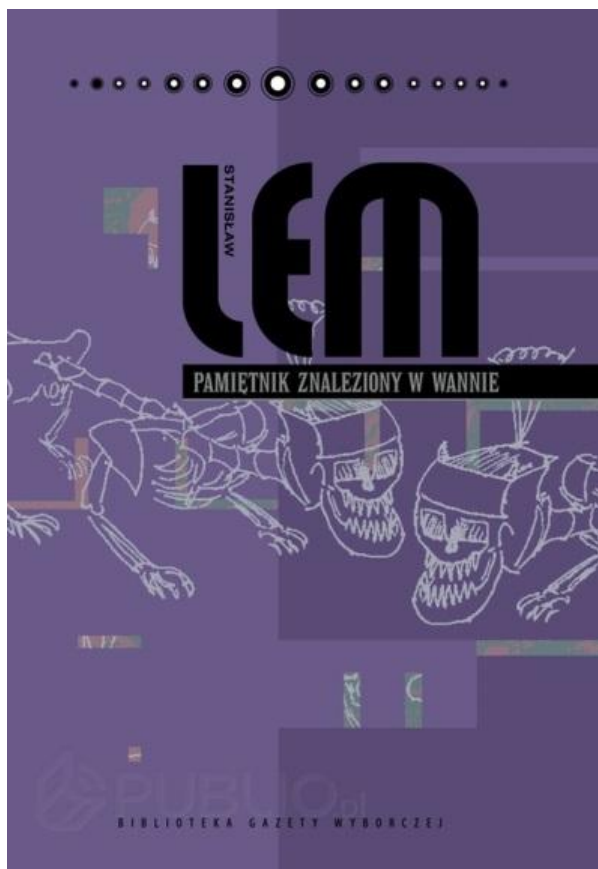

Książka „11 Pierścieni” przedstawia historię jednego z najbardziej wybitnych trenerów NBA – Phila Douglasa Jacksona. Ten dosyć dziwny tytuł nawiązuje do ilości zdobytych mistrzostw NBA, tak zwanych mistrzowskich pierścieni, z drużynami Chicago Bulls (6) i Los Angeles Lakers (5). Miał on zaszczyt, ale także wielką odpowiedzialność trenować wielkie gwiazdy tego sportu: Michela Jordana, Kobey'ego

Bryanta. W swojej książce opisuje swoją karierę nie tylko trenerską (jak doszedł na szczyt i swoje przeżycia związane z tym), ale także swoją karierę sportową jako zawodnika, a także cały aspekt gry w koszykówkę od strony taktycznej. Jest to obowiązkowa lektura dla wszystkich fanów tej gry drużynowej, a także dla tych, którzy chcieli by poznać kulisy pracy z gwiazdami światowego formatu. Gorąco polecam :)

Wojciech Okuniewski, III D

PAMIĘTNIK ZNALEZIONY W WANNIE

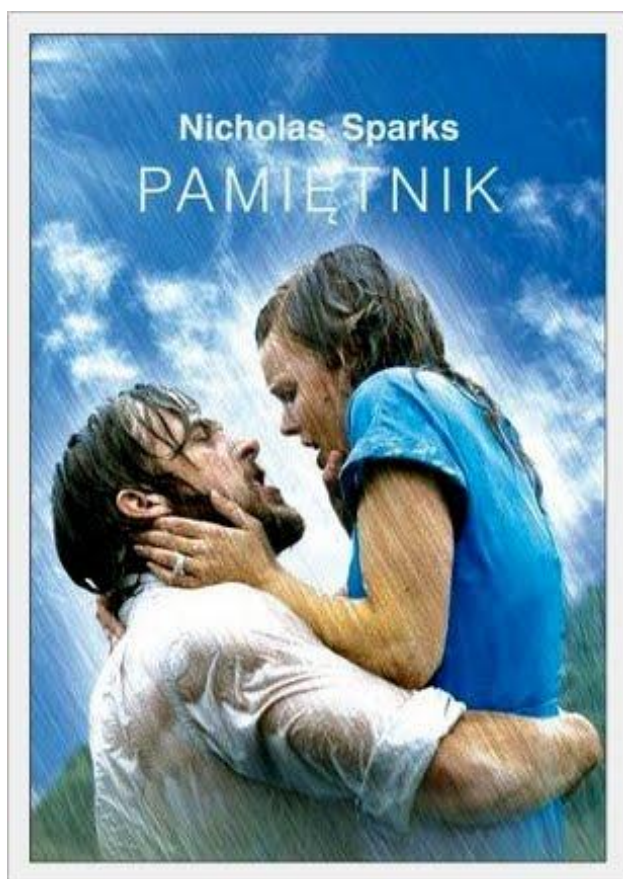
"Pamiętnik znaleziony w wannie" to powieść fantastyczno-naukowa autorstwa wybitnego polskiego twórcy XX wieku, Stanisława Lema. Jej akcja jest osadzona o ponad 2000 lat do przodu w porównaniu do czasów nam i Lemowi współczesnych, jednak, zgodnie z tytułem, znalezione w wannie zapiski, mają miejsce nieco wcześniej. Wszystko to dzieje się w alternatywnej, utopijnej rzeczywistości, a konkretnie w jednym z wielkich budynków -

gmachu Nowego Pentagonu. Książka ta bardzo mi się spodobała, gdyż każdy z nas może utożsamiać się z głównym bohaterem powieści, który błądzi po zakamarkach i korytarzach gmachu, walcząc z biurokratyczną, wręcz kafkowską rzeczywistością, której i my doświadczamy na co dzień w coraz bardziej przytłaczającym nas świecie pełnym papierkowej roboty i globalizacji, której nie potrafimy udźwignąć i przyspieszającej drastycznie nasz pęd życia. Szukanie wyjścia poprzez poznawanie różnych ludzi i błądzenie różnymi ścieżkami to także symbol naszego umysłu, którego to różne zakamarki na odmienne sposoby chcą nami w życiu prowadzić. Przeżywamy coraz to nowe doświadczenia i im bardziej dojrzewamy wewnątrz, jak postać z "Pamiętnika...", dążymy do ucieczki z otaczającego nas świata, często nawet nie rozumiejąc, co tak naprawdę wokół nas się dzieje, jednak musimy akceptować te "siły

wyższe". System udowadnia nam za każdym razem, że jesteśmy nikim wobec tej masy, więc starajmy się chociaż działać zgodnie z własną moralnością. Zawsze znajdzie się taki odmieniec wśród społeczeństwa, który chce przezwyciężyć to zło wcielone. Nam się to nie udaje. A czy udało się to głównemu bohaterowi "Pamiętnika znalezione w wannie?". Zachęcam do znalezienia odpowiedzi zagłębiając się w lekturę tej fascynującej powieści, będącej nie do końca takim science-fiction jakim się wydaje...

Adam Parol, IIID

PAMIĘTNIK

Nicholas Sparks – kto nie usłyszał chociaż raz tego nazwiska? Współczesny pisarz pochodzący z Ameryki podbija półki setek tysięcy czytelników w ponad trzydziestu językach. Wiele z jego książek zawitało na ekranach, np. „I wciąż ją kocham”, „Ostatnia piosenka”. Autor znany jest z lekkiego pióra, wartkich zwrotów akcji oraz oryginalnego ukazywania rzeczywistości. Dzięki temu udało mu się osiągnąć sukces i zgromadzić sporą rzeszę fanów.

Warto zajrzeć do każdej książki z jego nazwiskiem na okładce, tym bardziej, że jest ku temu okazja – jego utwory będą dostępne w bibliotece szkolnej. Zachęcam do zapoznania się z nimi, gdyż są to wyjątkowe książki. Pisarz porusza głównie tematy miłości, ale też

różnych przeżyć z nią związanych – rozczarowania, euforii, tęsknoty, trudnych decyzji.

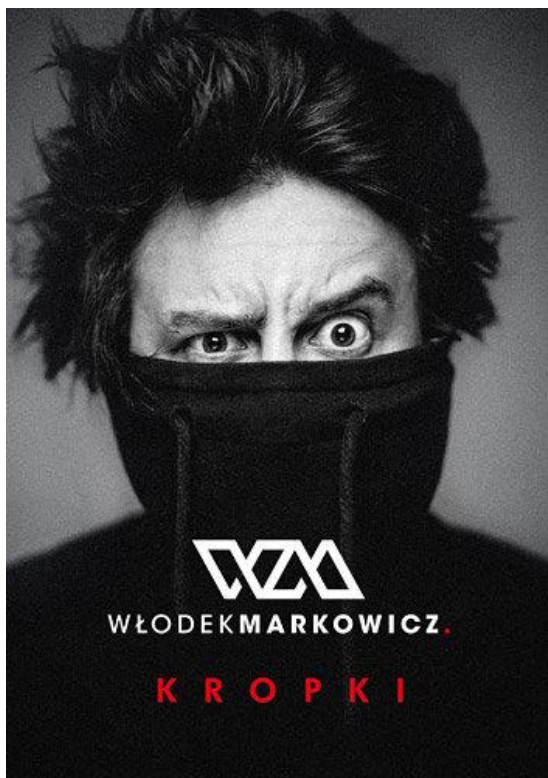
Książką szczególnie zasługującą na uwagę jest „Pamiętnik”. Pokazuje ona historię wakacyjnej miłości, która z przyczyn niezależnych od bohaterów nie ma szansy się w pełni rozwinąć. Sparks rozpoczyna utwór od końca historii, gdy główny bohater przeżył już całą opowieść, a teraz codziennie ją wspomina. Jedno z codziennego odczytywania dziennika jest początkiem historii opowiedzianej w książce, która niezwykle wzrusza i nakłania do refleksji. Rozpoczyna się ona opisem życia ponad trzydziestoletniego mężczyzny, który aby zapomnieć o dawnej ukochanej zatracą się w odnawianiu domu. Jednak czternastoletnia rozłąka Noaha i o dwa lata młodszej Allie okazuje się nie być wystarczająca, aby wyciszyć pragnienia siedzące w zakamarkach ich serc. Autor w zgrabny sposób ujmuje myśli i odczucia bohaterów zaciekawiając do tego stopnia, że ciężko jest oderwać wzrok od kartek. Często pojawiające się motywy obserwacji natury nadają utworowi delikatności, przenosząc czytelnika do świata spokojnego miasteczka New Bern w Karolinie Północnej. Książka poprzez poruszenie tematu miłości na wielu płaszczyznach jest odpowiednia nie tylko dla kobiet, ale również dla mężczyzn. Opowieść chwyta za serce i z pewnością łatwo nie puści.

„Stara miłość nie rdzewieje” – prawda czy mit? Zdania są podzielone. Mnóstwo ludzi uznaje długą rozłąkę za wygaszenie uczuć drzemiących w zakamarkach serca, zaś odrębna grupa osób wierzy, że prawdziwe uczucia trwają wiecznie. Która strona ma rację? Zachęcam (nie tylko kobiety) do lektury!

Marta Rzepecka, III D

KROPKI

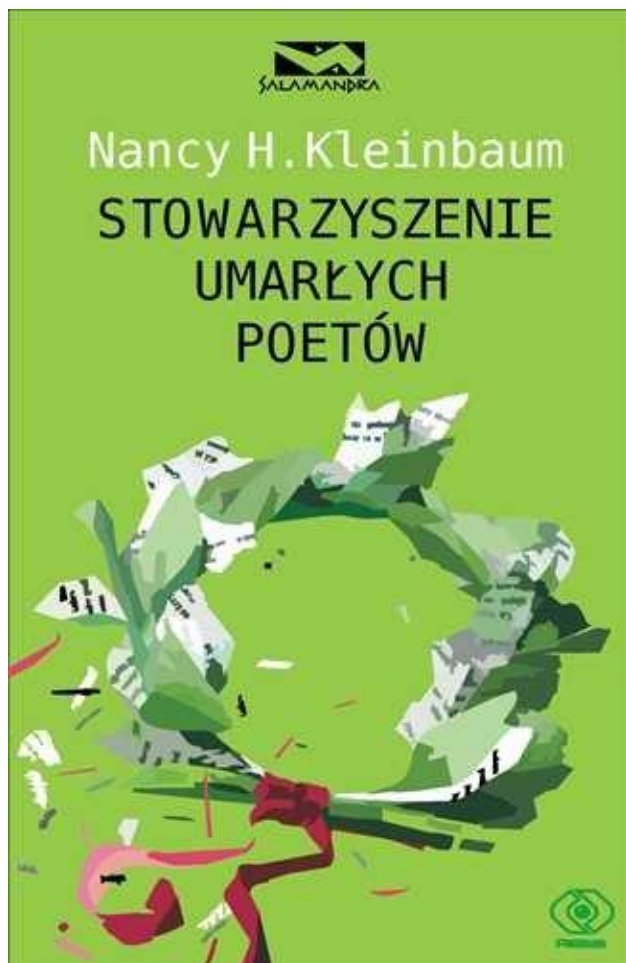
Włodek Markowicz możecie znać z popularnego youtube'owego programu *Lekko Stronniczy*. Po zakończeniu emisji programu, Włodek postanowił napisać książkę. Zawarł w niej to, co, jak sam podkreśla, chciałby usłyszeć jeszcze kilka lat temu. Autor przeprowadza czytelnika przez swoją drogę ku dorosłości, pokorze i zrozumieniu. Porusza wiele poważnych tematów, takich jak miłość, szczęście czy sens życia. Zachęca do introspekcji i rozmyślań nad sobą i swoim

zachowaniem. Mimo chaosu, który został spowodowany brakiem wprawy względnie młodego pisarza, dostrzegam zarówno w *Kropkach* jak i Markowiczu potencjał wynikający z braku narzucania swojego, czasem kontrowersyjnego, zdania.

Kropki nie nadają się dla czytelnika, który nie lubi przemyśleń po przeczytaniu. Bo przeczytanie a zrozumienie to dwie różne rzeczy. Jeśli jesteś kimś, kto preferuje książki prowokujące myślenie, gorąco polecam Ci *Kropki*, warto przeczytać.

Barbara Sobierajska, III D

STOWARZYSZENIE UMARŁYCH POETÓW

„Stowarzyszenie umarłych poetów” Nancy Kleinbaum to książka napisana po sukcesie odniesionym przez dobrze znany film, o tym samym tytule. Kolejność została więc odwrócona, zazwyczaj to film ekranizuje znane i szanowane pozycje. To moim zdaniem trudniejsza kolejność. Autorka musiała rozwinąć wątek i przy okazji nie sprofanować cenionego i dobrze znanego pierwowzoru. To czy jej się udało, oceńcie sami. Z pewnością myślę, że warto się z tą pozycją zapoznać. Pozwolę

sobie pokrótce opowiedzieć, o czym jest książka, dla tych którzy nie oglądali filmu. Jeśli oglądaliście film, to książka będzie jego pewnym rozwinięciem i uzupełnieniem. Akcja rozgrywa się w elitarnej szkole, Akademii Weltona. W tej szkole szczególnie wyróżnione są cztery wartości, takie jak: Tradycja, Honor, Dyscyplina i Doskonałość. Do szkoły przybywa nowy nauczyciel angielskiego, a zarazem absolwent szkoły, John Keating. Mimo, że zna On zasady panujące w szkole, decyduje się uczyć nieszablonowo. Reaktywuje nielegalny związek: „Stowarzyszenie umarłych poetów”. Jest niekonwencjonalny, stara się nauczyć uczniów samodzielnego myślenia i buntuje ich przeciw systemowi. Szczególnie rodzicom, którzy pragną aby ich dzieci wyrosły na stabilnych adwokatów, finansistów, biznesmenów, hasła

głoszone przez Keatinga nie podobają się. Jakie skutki wynikną z zachowania Johna Keatinga ? Jak książka uzupełnia film ? Przekonajcie się sami, zachęcam do wnikliwej lektury.

Bartosz Sobocki, III D

TRZECI KLUCZ

Zanim zacznie się czytać daną książkę, dobrze jest poznać bliżej jej autora. O kunszcie i umiejętnościach pisarskich najlepiej dowiedzieć się, gdy sami sięgniecie po jedno z dzieł Jo Nesbø. Według gazety 'The Evening Standards' 'Nesbø to klasa sama w sobie'. Warto zaznaczyć, iż Norweg jest uważany za jednego z najgłośniejszych skandynawskich autorów kryminałów. Co ciekawe pisarz z wykształcenia jest

ekonomistą, lecz porzucił tę pracę na rzecz pisania. Zajmuje się także muzyką i jest członkiem zespołu rockowego Di Derre. Możliwe, że niektórzy kojarzą go jako twórcę scenariusza do serialu 'Okupowani'. Także film 'Łowcy głów' został nakręcony na podstawie jego dzieła, a w 2017 roku odbędzie się premiera adaptacji książki 'Pierwszy śnieg' z detektywem Harrym Hole.

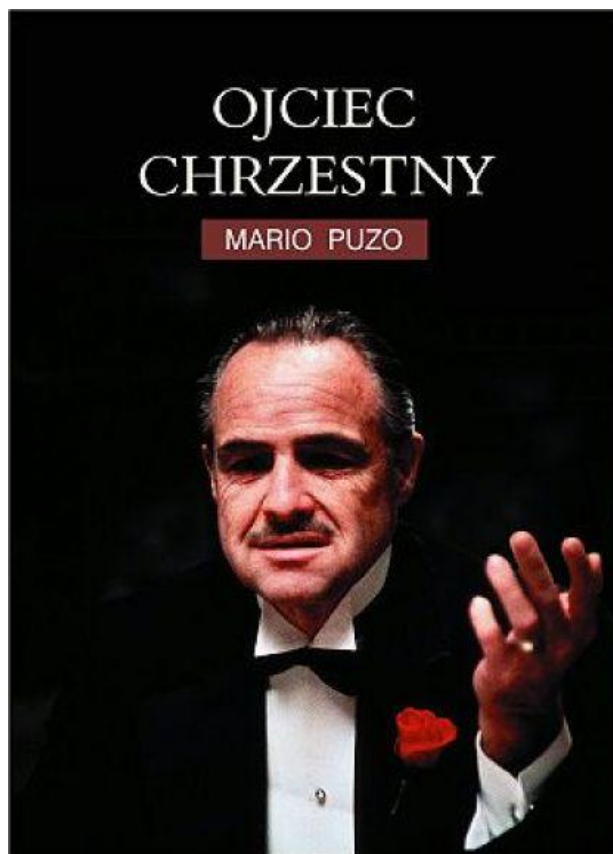
Harry Hole to główny bohater książki pt. 'Trzeci klucz'. Dotychczas wyszło już 10 pozycji z nim w roli głównej. Jest on bezkompromisowym komisarzem, a niejedna osoba uważa jego metody pracy za niekonwencjonalne. Stoi na straży porządku w Oslo. Niespodziewanie dochodzi w norweskiej stolicy do napadu na bank, w którym przestępca dokonuje mordu na kasjerce, po czym znika.

Harry wraz z nową partnerką zajmują się badaniem tej tajemniczej sprawy. Okazuje się, iż poszlaki wiodą poza granice Norwegii. Dodatkowo detektyw ma na głowie prywatne śledztwo w sprawie śmierci byłej kochanki. W pewnym momencie sam staje się głównym podejrzanym. Teraz nie tylko musi znaleźć morderców, ale także nie pozwolić na zrobienie sobie w zabójstwo. Czy przestępcy okażą się sprytniejsi od znanego norweskiego detektywa? Czy jednak i tym razem uda się komisarzowi rozwiązać sprawę? A może pozostanie to zagadką, którą dopiero po wielu latach zajmie się instytucja w rodzaju Departamentu Q...?

'Trzeci klucz' to wyjątkowa książka, która zainteresuje każdego. Na pewno żaden fan skandynawskiej literatury kryminalnej nie zawiedzie się, czytając to dzieło Jo Nesbø, a nawet z wielką przyjemnością sięgnie po następny tom z przygodami Harrego Hole'a.

Iwona Tomaszewska, IIID

OJCIEC CHRZESTNY

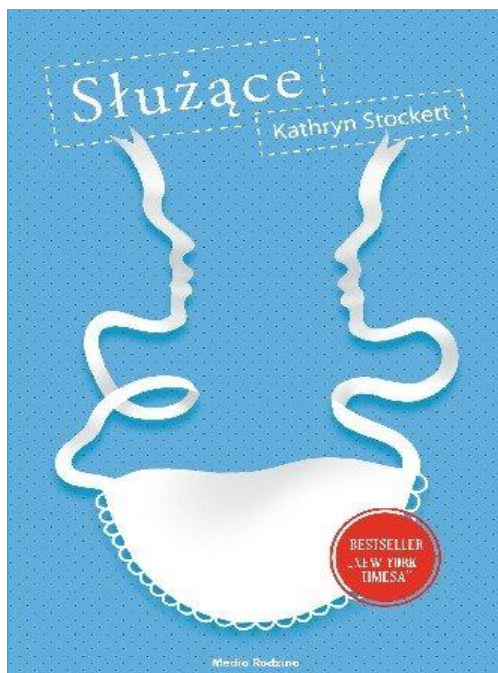
Ojciec chrzestny to powieść Maria Puzo wydana w 1969 roku. Opowiada ona o sycylijskiej mafii, o jej strukturze, przedsiębiorstwach, sposobie rozwiązywania problemów oraz podstawowych zasadach, za złamanie których była tylko jedna kara – śmierć. Główny wątek powieści rozgrywa się w obrębie Nowego Jorku i Hollywood. Akcja utworu toczy się głównie w latach 1945 – 1955, ale niejednokrotnie autor przy użyciu retrospekcji

przedstawia nam przeszłość bohaterów. Główną postacią powieści jest Vito Corleone, a właściwie Vito Andolini, który w wieku 9 lat został zmuszony do ucieczki ze swej rodzimej Sycylii i wyemigrował do USA. To jego niezłomność, wytrwałość, umiejętność dedukcji i doskonałe rozumienie zależności międzyludzkich pozwoliły mu stać się najpotężniejszym człowiekiem w Nowym Jorku. W głównym, powojennym wątku powodem konfliktu jest odmiennosc zasad i poglądów Donów Nowego Jorku(głów rodzin mafijnych), co doprowadziło do sprzeczności interesów, a następnie do rozlewu krwi. W powieści niejednokrotnie pokazana jest brutalność i bezwzględność, jaka rządziła w kryminalnym świecie w latach czterdziestych i pięćdziesiątych XX wieku. W książce ukazane są relacje jakie łączyły celebrytów oraz polityków z mafią. Niejednokrotnie autor porzuca na chwilę świat mafii, by pokazać nam jak wygląda świat aktorów i wielkich gwiazd Hollywood – jest to świat, w którym rządzą wyłącznie pieniądze i pozycja społeczna, a zasady moralne poszły dawno w niepamięć. Osobiście poleciłbym tę książkę tym, którzy interesują się polityką, lub organizacjami przestępczymi. Sądzę, że jest to obowiązkowa pozycja na półce każdego fana powieści sensacyjnych.

Marcin Waloch, III D

SŁUŻĄCE

Temat rasizmu przewija się w naszej historii od lat. W dzisiejszych czasach spotykamy się z nim czy to w codziennym życiu, czy to na ekranie telewizora. Tym razem widnieje on jednak w książce Kathryn Stockett pod tytułem „Służące”, która opisuje negatywne i jak i pozytywne relacje pomiędzy „białymi” a „czarnymi” w 1960 roku w Missisipi.

Życie czarnoskórej służącej w „białym” domostwie nie jest łatwe.

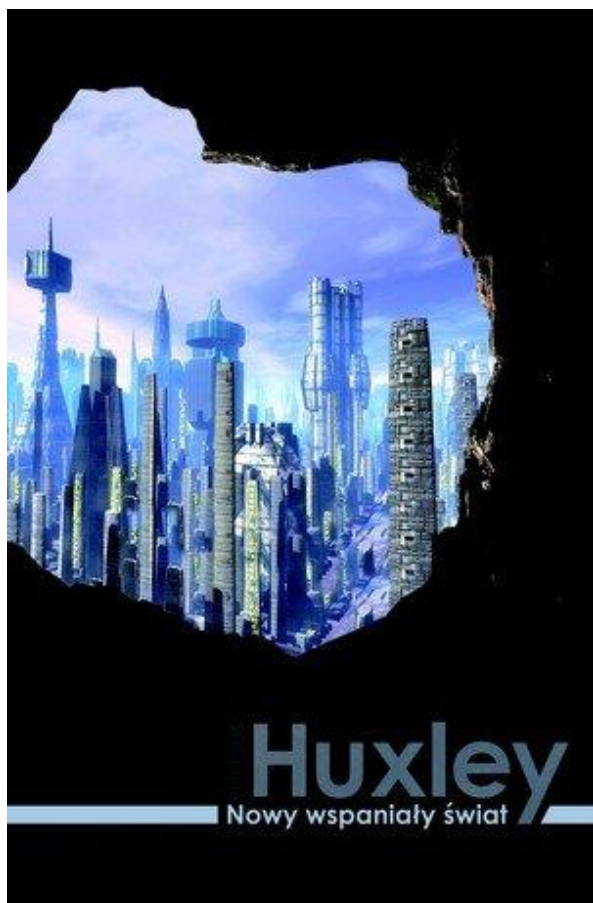
Wstyd, niedocenywanie i oddzielne toalety. Nieludzkie traktowanie wznieci w każdym czytelniku iskrę złości, jeśli nie całe ognisko. Tak też się stało z dwudziestodwuletnią Skeeter, która po powrocie do domu nie zastała tam swojej ukochanej czarnoskórej niani. Postanawia więc, wraz z pomocą Aibileen i Minny, napisać książkę o życiu służących, aby pobudzić ludzi do myślenia.

Taki sam zamysł miała Kathryn Stockett. Trudno się pisze o tematach tabu, jednak autorka doskonale przedstawiła historię, relacje, a co najważniejsze emocje związane z segregacją rasową, wywołując w czytelniku szereg emocji od płaczu i zgrzytania zębami zaczynając, a na śmiechu kończąc. Sprawiała tym samym to, że powieść znalazła się na mojej liście książek, które każdy powinien chociaż raz przeczytać.

Katarzyna Winkler, IIID

NOWY WSPANIAŁY ŚWIAT

Czy można być zniewolonym bez poczucia, że jest się uciśnionym? Czy można kontrolować bez zastraszania? Odpowiedź na te i wiele innych pytań zawarł w swojej powieści pt. „Nowy wsspaniały świat” Aldous Huxley. Dzieło brytyjskiego pisarza, poety i eseisty jest często zestawiane kontrastowo z inną mroczną wizją świata - "Rokiem 1984" autorstwa Georga Orwella. Odniesienia do powieści tego drugiego bardzo często pojawiają się w mediach, powołując się na nią także współcześni politycy.

Jest stosowana jako przestroga. Totalitaryzm, nędza, strach, tortury, obywatele znikający bez śladu na zawsze. Kontrola i inwigilacja mają miejsce nawet w mieszkaniach, które powinny stanowić azyl od pełnego niebezpieczeństw świata zewnętrznego. W „Nowym wsspaniałym świecie” problemy wydają się nie pojawiać. Niestety, nic bardziej mylnego.

Orwell uważał, że zniszczą nas konflikty i to, czego się boimy. Natomiast Huxley twierdził, że do zagłady doprowadzi nas to, co uwielbiamy i kochamy. Jako obraz tego procesu stworzył „szczęśliwe” społeczeństwo bez hamulców moralnych. Cudowny narkotyk - panaceum pod nazwą soma uśmierza wszelkie bóle. Dzięki niemu oraz dogłębnej indoktrynacji od pierwszych dni życia ludzie nie zauważają swojego położenia. Żyją w idealnym świecie. Nie ma w nim

Boga, jest Wspaniały Ford. To niemu zawdzięczają nowy, lepszy świat. Nie ma przeszłości – wszystko zatarto. Nie ma matek, ojców. Są dzieci z butelek. Nikt nikomu nie zazdrości. Nie ma partnerów, nie ma indywidualności. "Każdy dla każdego" - rozwiążność na każdym kroku. Tu nikt nie troszczy się o czystość moralną, ważne jest tylko zaspokajanie sztucznie wymuszonych potrzeb.

W tym „cudownym” świecie nie ma jednak równości, która według wielu jest synonimem społecznego szczęścia i dobrobytu. Tutaj „produkuje się” ludzi do odpowiednich zadań. Jednak pomimo tego feudalistycznego systemu niskie i zwyczajne epsilon (których zadaniem jest sprzątać) nie zazdroszczą życia pięknym i wysokim alfom. Stabilność społeczną utrzymuje się poprzez odebranie ludziom osobistej wolności - „wszyscy dla wszystkich” i poprzez dystrybucję somy.

Ta wizja jest znacznie bardziej przerażająca. Społeczeństwo Orwellowskiej Oceanii jest uciśnione, ale pojawiają się jednostki świadome, które wewnętrznie się buntują, ale pozostają cicho w strachu przed systemem. Jednak u Huxleya... Jaki wróg?! Kto? Niewola? Och, przestań, zażyj wreszcie somę i nie myśl tak więcej! Tutaj można zostać wyśmianym i uznanym za dziwaka.

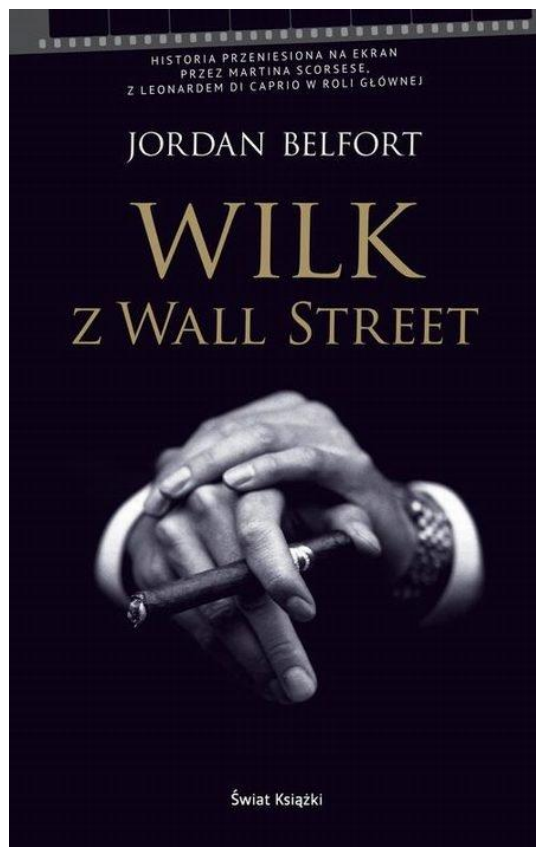
Obawiam się, że „Nowy wspaniały świat” stanie się (jeśli już nie jest) diagnozą współczesnego, globalnego społeczeństwa. Masowa konsumpcja jest znakiem naszych czasów. Poza tym, zmierzamy w niebezpiecznym kierunku, gdzie technologia wyprzedza nasz rozwój. Huxley przeprowadził eksperyment – jak daleko sięgnie ludzkość, pogwałcając swoje morale. Technologia dała nam zbyt dużo pewności siebie, gdyż „rozwija się za nas”. Nasz wzrok się nie wyostreza – tworzymy mikroskopy. Nie poruszamy się szybciej – projektujemy nowe pojazdy. Myślę, że teraz nie jesteśmy w stanie przebyć pieszo tyle, co setki lat temu.

Huxley chciał ukazać, że nie zawsze to, czego pragniemy, byłoby dobre. Należy zachować własny rozum, szanować tradycję i sceptycznie podchodzić do nowinek i ograniczać masową konsumpcję. Prawda może nie zostać nam odebrana, lecz zalana stekiem bzdur i przesłonięta szumem informacyjnym. Kontrola będzie wprowadzana przez dostęp do nieograniczonej przyjemności, a nie straszenie bólem.

„Nowy lepszy świat” to pozycja obowiązkowa. Dodatkowa znajomość „Roku 1984” tylko wzmocni wrażenia i zachęci do dalszej refleksji. Warto zapoznać się z twórczością Huxleya i zastanowić się nad współczesnym społeczeństwem.

Małgorzata Wróbel, III D

WILK Z WALL STREET

Najpierw spontaniczne wyjście do kina. Potem dokładnie zaplanowana lektura. W latach 90-tych XX wieku Jordan Belfort jest jednym z najbardziej znanych ludzi w Stanach Zjednoczonych. Za dnia zarabia tysiące dolarów na minutę. W wieku trzydziestu pięciu lat opływa w atrybuty typowego dla Wall Street sukcesu, takie jak luksusowe rezydencje, jachty, prywatne samoloty, limuzyny i tabuny prostytutek, od których roiło się nawet w podziemiach budynku firmy. Wie, że po piętach depczą mu agenci

FBI - bynajmniej nie z powodu rozwiązłego trybu życia - lecz jest przekonany, że zdoła ich przechytrzyć.

Przebudzenie okazuje się bolesne. Królestwo Belforta popada w ruinę, a on sam musi stawić czoło największemu wyzwaniu: poradzić sobie z sędziami, zatrzymać dzieci i rozwścieczoną żonę, zachowując przy tym resztki szacunku do siebie. Dla kogoś takiego jak on jest to prawdziwe piekło. Czy najstłynniejszy skandalista w historii świata finansów zdoła się opamiętać?

Oliwia Zbrojewska, III D

ŹRÓDŁA GRAFIKI

http://upolujebooka.pl/oferta,18669,pamietnik_znaleziony_w_wannie.html

<http://www.empik.com/metro-2034-glukhovsky-dmitry,prod58884676,ksiazka-p>

<http://www.empik.com/nowy-wspanialy-swiat-huxley-alldous,prod59650265,ksiazka-p>

<https://ksiazkoholizm.wordpress.com/2015/10/31/sklepik-z-marzeniami-recenzja/>

<http://www.empik.com/zew-cthulhu-lovecraft-howard-p,65020,ksiazka-p>

<http://www.empik.com/stowarzyszenie-umarlych-poetow-kleinbaum-nancy,p1052138666,ksiazka-p>

<http://www.empik.com/sluzace-stockett-kathryn,prod57550792,ksiazka-p>

http://stacjakultura.pl/1,1,55,Ojciec_Chrzestny_recenzja_ksiazki,artykul.html

<http://www.empik.com/kropki-markowicz-wlodek,p1121661352,ksiazka-p>

<http://www.empik.com/zabic-drozda-lee-harper,2439390,ksiazka-p>

Redakcja "A CAPITO":

Adres - ul. Mickiewicza 32, 76-200 Słupsk

Redaktor naczelny wydania specjalnego- Adam Parol

Redaktorzy współtworzący wydanie: Bartłomiej Cytlau, Paulina Dymka, Weronika Karaś, Anastazja Karimowa, Aleksandra Kellas, Sara Kędzierska, Wioletta Kopeć, Dominik Krajnik, Julia Krasnoborska, Konrad Nowosadko, Wojciech Okuniewski, Adam Parol, Marta Rzepecka, Barbara Sobierajska, Bartosz Sobocki, Iwona Tomaszewska, Marcin Waloch, Katarzyna Winkler, Małgorzata Wróbel, Oliwia Zbrojewska.

Opiekun merytoryczny - mgr Iwona Płóciennik

Kontakt - gazetaszkolna@poczta.onet.pl.